

Çekip Gidelim

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Şubat 2019

Sensizlikle ç/ağlayan her şiirin kapısına gittim.

G/örgülü tanığı ihanetin
Aşkın da badirelerinde kaybolan afakî sevinçler
Mevzu bahis tan yerinde çakıl taşları
Serptiğim yolların müjdecisi soyut zincirler:
Bir içimlik laneti ibraz ederken
Ömürlük hüsrânı da delip geçen.

O teyakkuz, farkındalığında
Gönül bağındaki yangının.
Katları olmayan bir yürek;
Katrelerce zehri içine enjekte eden
Yaralı bir ceylan gibi şerefine
Nidalar savurduğum
Tembihli her sözcüğün varsa yoksa hikmeti.

Delinen her maskede gözlerin boşluğuna
Denk düşen mirasyedi düşlerde
Zamansız ölümler nükseder
Sivri dilinde hangi hicivse katmerli hüzün
Zora sokan devasa ve ibretlik dehlizlerin
Tapınak misali her bir kuytusunu:
Uyumakla unutmak arası
Farzı mahal aşka kılıf biçen
İçindeki zehirli yılan.

Karadan bozma alacalı renkler
Mahşerin habercisi mi yoksa
Tensiye edilen ukdeler?
Hani tanıklığında hangi şahika ise
Zikreden yalın bir söylemle
İçimde denkleme denk düşen
Bilinmedik ne çok kayıp;
Saklı gölgelerde somurtan lehçeler

Kamburu belki de Őirin
Varla yok arası sair gölge.

Muteber bir dilde ölmeyi dileyelim ansızın
Ve ç/ekip gidelim balyalarca hüznü de
Bir batında doğan kaç şafaksa
Zaruri olmasa gerek sevginin geçen bahsi:
Ne öğüttüğümüz ne övündüğümüz;
Kaydığımız o zeminde yerli yersiz
Sezinlediğimiz ağır aksak temaşası aksettirip de
Hürriyetimize zulmeden hangi haris gölge ise
Ufkun hizasında her martaval
Gelip geçen mevsimden yadigâr kalan hikmetin nezdinde.